

The Second Principle

Unity: The One G-d

יחודו, השם-י-תברך

I believe with perfect faith that God is One. There is no unity that is in any way like His. He alone is our God—He was, He is, and He will be.

Commentary on Mishnah

The second principle involves the unity of God. We believe that the Cause of everything is One.

He is not one, however, like a member of a pair or species.

He is furthermore not like a single thing, which can be divided into a number of elements.

He is not even like the simplest physical thing, which is still infinitely divisible.

God is One in a unique way. There is no other unity like His.

The Torah teaches us this second principle when it says (*Deuteronomy 6:4*), "Hear O Israel, the Lord is our God, the Lord is One."

Code, Foundations of the Torah

(*Yad, Yesodey HaTorah*)

1:6 If one even allows himself to think that there is another deity other than God, then he violates the commandment (*Exodus 20:3*), "You shall have no other gods before Me."

Such a person is counted as one who denies the fundamental principle (*Kofer Belkhar*), since this is the great principle upon which everything else depends.

1:7 God is one. He is not two nor more than two, but One.

His unity, however, is like none other in the world.

He is not one like a species, which still encompasses many individuals.

He is not one like a physical thing, which can be divided into parts and dimensions.

He is one with a Unity that is absolutely unique.

If there were many deities, then they would have to have bodies and physical existence. This is because similar things can only be separated through their physical qualities.

If God were physical, then he would have to be finite. This is because it is impossible for anything physical to be infinite. If His body were finite, however, then His power would also be finite.¹

But we know that God's power is infinite and continuous... It is therefore not associated with anything physical. Since He is not physical, however, there can be no physical qualities separating Him from another similar being.

There can therefore only be one God.

To know this is a commandment of the Torah. It is thus written (*Deuteronomy 6:4*), "Hear, O Israel, the Lord is our God, the Lord is One."

והיסוד השני, יחודו השם-י-תברך. כלומר: שנאמר, שזה שהוא סבת הכל — אחד. ואינו באחד הוה, ולא באחד המין, ולא באיש האחד המרכב שהוא נחלק לאיברים רבים, ולא אחד כמו הגוף הפשוט האחד במנין, שמקבל החלוק והפרדה לאין סוף. אבל הוא יתעלה — אחד באחדות, שאין במוטתה אחדות בשום פנים. וה היסוד השני מורה עליו מה שנאמר: „שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד."

מדע. הלכות יסודי התורה פ"א

ו יודיע דבר זה
"מצות עשה שנאמר אנכי ה' אלהיך. וכל המעלה על דעתי שיש שם אלוה אחד חוץ מזה. עובר בלא תעשה שנאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני. וכופר בעיקר שוות העיקר הנדון שחבל תלוי בו: ה' אלהי זה אחד הוא ואינו שנים ולא יתר על שנים. אלא אחד. שאין כחודו אחד מן האחרים הנמצאים בעולם. לא אחד במין שהוא כולל אחרים הרבה. ולא אחד כגוף שהוא נחלק למחלקות ולקצוות. אלא יחוד שאין יחוד אחר כמותו בעולם. אילו היו אלוהות הרבה היו נופין ונויות. מפני שאין הנפנים השון במציאותן נפרדין זה מזה אלא במאורעין שיארעו בנפשות הנפיות. ואילו היה הוצר נוף גרוייה היה לו קץ ותכלית שאי אפשר להיות נוף שאין לו קץ. וכל שיש לנופו קץ ותכלית יש לבחור קץ וסוף. ואלהיו ברור שמו הואיל וכחו אין לו קץ ואינו פוסק שדרי הגלגל סובב תמיד. אין כחו כח נוף. והואיל ואינו נוף לא יארע לו סאורעות הנפשות כדי שיהא נחלק ונפרד מאחר. לפיכך אי אפשר שיהיה אלא אחד. וידיע דבר זה ימצות עשה שנאמר ה' אלהינו ה' אחד:

מצוה ב היא הצו שצונו בראשית ההוד, והוא שנאמר שפועל המציאות וסבתו הראשונה אחד, והוא אמרו יתעלה שם ישראל ה' אלהינו ה' אחד, וברוב המדרשות תמצאם אישים על סתם לומר את שם, על סתם ליהודי, ורבים כאלה. רצים בזה המאמר אנוס המצוה מבעדות ועשה עמנו מה שעשה מן הדברים והסבות על תנאי האמנת יהודי כי אנוסו מדייכים בזה, והרבה מה שיאסרו מצות יהודי, וקראו גם כן זאת המצוה מלכות שמים כי הם אישים כדי לקבל עליו מלכות שמים, וכל הודאיה ביהודי והאמנתו. (המשם והמשם, מדע כלסם יסודי ספרם זקן ב')

↑
Rambam -

← The Book of
the Commandments
- Positive Comm. #2

2 Unity of God

By this injunction we are commanded to believe in the Unity of God; that is to say, to believe that the Creator of all things in existence and their First Cause is One. This injunction is contained in His words (exalted be He), *Hear O Israel: the Lord our God, the Lord is One.*¹

In most Midrashim you will find this explained as meaning that we are to declare the Unity of God's Name, or the Unity of God,² or something of that kind. The intention of the Sages was to teach that God brought us out of Egypt and heaped kindnesses upon us only on condition that we believe in His Unity, which is our bounden duty.

The Commandment to believe in God's Unity is mentioned in many places, and the Sages also call it the Commandment to believe in the Kingdom of Heaven, for they speak of the obligation 'to take upon oneself the yoke of the Kingdom of Heaven',³ that

אחר לסי שנקראה להם מקדוש-קרוב-הוא זים כנבור עושה שלחמה. ונקראה להם קסיני (על יחולתו) כסופר שלמד חורח. נקראה להם גימי שלמה ככחור. ונקראה להם גימי דניאל קוקן. אסר להם מקדוש-קרוב-הוא. לא בשביל ששם רואים אותו דקיות (ה) חרבה - אני הוא שבים. אני הוא שקסיני. אנכי ה' אליהם. תנחומים - יחולתו

I Am the Lord Thy God. Why is this said? For this reason. At the sea He appeared to them as a mighty hero doing battle, as it is said: "The Lord is a man of war" (Ex. 15.3). At Sinai He appeared to them as an old man full of mercy. It is said: "And they saw the God of Israel," etc. (Ex. 24.10). And of the time after they had been redeemed what does it say? "And the like of the very heaven for clearness." (ibid.) Again it says: "I beheld till thrones were placed" (Dan. 7.9). And it also says: "A fiery stream issued and came forth from before him," etc. (ibid., v. 10). Scripture, therefore, would not let the nations of the world have an excuse for saying that there are two Powers, but declares: "I am the Lord thy God." I am He who was in Egypt and I am He who was at the sea. I am He who was at Sinai. I am He who was in the past and I am He who will be in the future. I am He who is in this world and I am He who will be in the world to come, as it is said: "See now that I, even I, am He," etc. (Deut. 32.39). And it says "Even to old age I am the same" (Isa. 46.4).

אך אנחנו המאמיני בתורת משה אנו אומרים כי הוא יתברך ברא הכל, והקושיא איך יבא הרבוי מן האחד הפשוט, אנו אומרים כי מן הש"י אשר הוא אחד [נשפע ממנו דבר אחד] והוא ראשית הבריאה ואח"כ הושפע עוד על הראשית. וחלוק גדול יש כי כאשר הראשית כבר נמצא או יושפע על זה עוד, שאלו הושפע מאתו שני דברים כל אחד בפני עצמו היה קשה איך יושפע מן האחד שני דברים מחולקים, אבל יושפע ממנו דבר אחד והוא ראשית הבריאה ואח"כ הושפע על הראשית, והרי חלוק ורבוי הנמצאי הם מצד המקבל. כי אף מן האחד לא יושפע רק אחד מ"מ כאשר נמצא האחד אשר הוא אחד, או מצד המקבל אשר הוא נמצא עתה שייך תוספת כאשר המקבל ראוי אל מה שיתוסף עליו ולכן הכל הוא מצד המקבל. וזה כי הנברא מצד שהוא עלול הוא חסר וצריך השלמה. כי האדם נברא וצריך אליו השלמה היא האשה, ודבר זה אי אפשר שיהיה נברא השלמתו עמו ולא יהיה חסר א"כ היה העלול שלם בעצמו, ודבר זה אי אפשר רק שנברא חסר והושלם על ידי דבר שהוא עזר. כי הוא חסר בעצמו כמו שראוי אל העלול. ודבר זה רמזו חכמי אמת במדרש באמרם על בריאת האשה לא טוב היות האדם לבדו ופירשו ז"ל שאם נברא אדם בלא עזר היו אומרים כי הוא אלוה, והדברים כמו שאמרנו, כי העלול במה שהוא עלול יש בו חסרון ודבר זה נתבאר בכמה מקומות, ואם לא היה האדם צריך לעזר א"כ לא היה עליו דין עלול. ולפיכך כאשר נברא ראשונה דבר אחד יש כאן תוספת עליו מה שהוא השלמתו, כי לא נברא דבר שלא יהיה צריך אליו השלמה ודבר זה הוא הרבוי

← Mechilta Ex. 20
↓

ה מסכתא דבחורש 231
שלא יהא אחד ממנו חוטא בסתר ויהא הצבור מתמשכן. [אנכי י' אלהיך למה נאמר לפי שנגלה על הים כנבור עושה מלחמות שנאמר י' איש מלחמה ונגלה על הר סיני כזקן מלא רחמים שנאמר ויראו את אלהי ישראל וגו' וכשנגאלו מה הוא אומר וכעצם השמים לטהר ואומר חזה היות עד די כרסון רמיו ואומר נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי וגו' שלא ליתן פתחון פה לאומות העולם לומר שתי רשויות הן אלא אנכי י' אלהיך אני במצרים אני על הים אני בסיני אני לשעבר אני לעתיד לבא אני בעולם הזה אני לעולם הבא שנאמר ראו עתה כי אני הוא ואומר עד זקנה אני הוא ואומר כה אמר י' מלך ישראל וגואלו י' צבאות אני ראשון

Maharal - 2. Kere. 231
(The Eternity of Israel)

Chapter 3

ויש לדקדק שאמר לו מאחר דחכימת כלי תאי וכי חכמה גדולה יש בזה שאמר לו מהיכן שרו המוציא. [נראה כי מפני שהיה רב אשי סובר שהיו הראשונים טועים אחר הע"ג, מחמת שהיו אומרים כי התחלה אי אפשר שתהיה אחת שאם היה התחלה אחת איך בא מזה רבוי בעולם, וכבר הסכימו על זה איוה חוקרים בחכמתם כי מן דבר שהוא אחד לא יבא רק אחד, כי הרבוי אשר יש בו דברים מחולקים איך יושפע זה מדבר שהוא אחד דברים שהם מתחלפים, כמו שאי אפשר שיושפע מן האש דבר שהוא חלופה, רק האש פועל חמימות והמים פועלים קרירות, ולא תמצא שיהיה דבר אחד פועל שני דברים מתחלפים, כך אי אפשר שיבאו דברים מתחלפים מן אשר הוא אחד. ולפיכך גורו בדעתם שהתחלות הם רבות וכפי רבוי ההתחלות יבואו רבוי הנמצאים בעולם.] וקושיא זאת הגדילו

עיקר ב': יחוד ה' – אחד ואין יחיד ביחודו...

מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מס' דבחדש יתרו פרשה ה' ד"ה אנכי ה'

אנכי ה' אֶלֶהֱיךָ. למה נאמר, לפי שנגלה על הים כגבור עושה מלחמות, שנאמר + שמות טו ג+ ה' אִישׁ מִלְחָמָה. נגלה על הר סיני כזקן מלא רחמים, שנאמר + שמות כד י+ וַיֵּרָאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וכשנגאלו מה הוא אומר, [ותחת רגלי כמעשה לבנת הספיר] וכעצם השמים לטהר; ואוי +דניאל ז ט+ חֲזָה הָיִית עַד דֵּי כְרִסְוֹן רָמִיו..., ואומר נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי וגו'. שלא ליתן פתחון פה לאומות העולם לומר, שתי רשויות הן. אלא אנכי ה' אֶלֶהֱיךָ, אני במצרים, אני על הים, אני בסיני אני לשעבר, אני לעתיד לבא, אני לעולם הזה, אני לעולם הבא. שנאמר +דברים לב לט+ רָאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא [ואין אֶלֶהֱיִם עִמָּדִי אֲנִי אֶמִית וְאַחֲרָיָה מִחֲצִיתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאֲנִי מְקַדֵּי מִצִּיל], ואומר +ישעיה מו ד+ וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא, ואומר +ישעיה מד ו+ כֹּה אָמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֵאֲלוֹ ה' צֶבֶד אוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן [ומבִּלְעָדִי אֵין אֶלֶהֱיִם], ואומר +ישעיה מא ד+ מִי פָעַל וְעָשָׂה קֶרֶב הַדְּרוֹת מֵרֵאשׁ אֲנִי ה' רֵאשׁוֹן וְאַתָּה אַחֲרָיִם אֲנִי הוּא.

ספר החינוך מצוה תיז (Venice, 1523)

מדיני המצוה, מה שאמרו זכרונם לברכה שחייב כל אחד מישראל ליהרג על מצות יחוד, לפי שכל שאינו מודה ביחודו ברוך הוא כאילו כופר בעיקר, שאין שלמות הממשלה וההודו אלא עם האחדות הגמורה, ולב כל חכם לב יבחן זה, ואם כן הרי מצוה זו מכלל איסור עבודה זרה שאנחנו מצווין ליהרג עליו בכל מקום ובכל שעה

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף סא עמוד ב

תנו רבנן: פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה... לא היו ימים מועטים עד שתפסוהו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים... בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים. אמרו לו תלמידיו: רבינו, עד כאן! אמר להם: כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך - אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי: מתי יבא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו! היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד. יצתה בת קול ואמרה: אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד.

דברים פרק כו

(יז) אֵת ה' הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לֵהָיִית לָךְ לֹא־לֵהִיִּם וְלִלְכֹת בְּדַרְכָּיו וְלִשְׁמֹר חֻקֵּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקוֹלוֹ:
(יח) וְה' הֶאֱמִירָךְ הַיּוֹם לֵהָיִית לּוֹ לְעַם סֻגְלָה כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל מִצְוֹתָיו:

ברכות דף ו

אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין: הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו? אמר ליה: +דברי הימים א' י"ז+: וּמִי כַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. ומי משתבח קודשא בריך הוא בשבחייהו דישאל! - אין, דכתיב: +דברים כ"ו+ אֵת ה' הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם (וכתיב) וְה'

האמירך היום. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם; אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, שנאמר: +דברים ו+ שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֶלֶהֱיִנו ה' אחד. ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, שנאמר: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.

פסחים דף נו

דאמר רבי שמעון בן לקיש: +בראשית מט+ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו וַיֹּאמֶר הָאֲסַפְנוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם. ביקש יעקב לגלות לבניו קץ הימין, ונסתלקה ממנו שכינה. אמר: שמא חס ושלום יש במטתי פסול, כאברהם שיצא ממנו ישמעאל, ואבי יצחק שיצא ממנו עשו. אמרו לו בניו: שמע ישראל ה' אֶלֶהֱיִנו ה' אחד. אמרו: כשם שאין בלבך אלא אחד - כך אין בלבנו אלא אחד. באותה שעה פתח יעקב אבינו ואמר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אמרי רבנן: היכי נעביד? נאמרוהו - לא אמרו משה רבינו, לא נאמרוהו - אמרו יעקב. התקינו שיהו אומרים אותו בתשאי...